

شهادتنامه هوشنگ بوذری

اسم: هوشنگ بوذری

محل تولد:

تاریخ تولد:

شغل: دانشجو، روزنامه نگار، فعال حقوق بشر

سازمان مصاحبه کننده: مرکز اسناد حقوق بشر ایران

تاریخ مصاحبه: ۲۹ فروردین ۱۳۸۷

مصاحبه کننده:

شهود:

این شهادتنامه بر اساس مصاحبه تلفنی با آقای هوشنگ بوذری که در تاریخ ۲۹ فروردین ۱۳۸۷ صورت گرفته در (۸) پاراگراف و (۳) صفحه تهیه شده است.

اماکن و پیشینه آن^۱

۱. نام کامل اماکن اداره کل اماکن عمومی است. کار اماکن با کمیته امر به معروف و نهی از منکر یکی نیست. اینها دو گروه کاری متفاوت هستند با ماموریت‌های متفاوت. با اینکه هر دو گروه با حمایت نیروی انتظامی فعالیت می‌کنند، اما مسئولیت‌های متفاوتی دارند.
۲. کمیته امر به معروف و نهی از منکر به اداره منکرات و اداره کل اماکن عمومی به اماکن معروف است. کمیته امر به معروف و نهی از منکر بر نحوه ارتباط افراد با یکدیگر در مکانهای عمومی نظارت می‌کند، به ویژه رابطه بین زنان و مردان. در حالی که اماکن، بر فعالیتهای افراد در مکانهای عمومی و خصوصی نظارت می‌کند.
۳. پیش از انقلاب، اداره کل اماکن عمومی وجود نداشت. اما واحدهای کوچکی به نام «امنیت عمومی» در دفتر هر شهردار وجود داشت که وظیفه آنها نظارت بر فعالیتهای افراد در مکانهای عمومی و خصوصی بود. این واحد همچنین مسئول نظارت بر کارهایی بود که آسایش مردم را بر هم می‌زد (مانند پخش موسیقی با صدای بلند).
۴. اماکن بعد از انقلاب شکل گرفت. کمیته‌های انقلاب که در دهه ۸۰ میلادی تأسیس شدند نیاز به دفتری داشتند که از نظر قانونی قدرت تقطیش، حمله و بازداشت گروه‌هایی مانند کمونیستها، مجاهدین خلق و احزاب سیاسی مخالف زیرزمینی را داشته باشد. با اینکه اماکن در ابتدا به این منظور تأسیس شد، اما رسماً ماموریت نظارت بر مکانهای عمومی و خصوصی را دارد.
۵. مالکان ملزم بودند هویت و شغل کسی را که ملک را اجاره کرده است به اماکن اعلام کنند. این اقدام مؤثری علیه افراد ضدانقلاب بود و با این کار کمیته‌های انقلاب موفق به شناسایی، بازداشت و هدف گرفتن اعضای احزابی شدند که با نظام حاکم مخالف بودند.
۶. پس از سرکوب جنبشهای مخالف در سالهای ۱۳۶۴ و ۱۳۶۵، رژیم اماکن را منحل نکرد. این سازمان و کمیته انقلاب همچنان به قوت خود باقی ماندند. در اواخر سال ۱۳۶۸، اماکن رسماً زیر پوشش نیروی انتظامی درآمد.

---

۱. این مصاحبه در دو بخش تنظیم شده است. در بخش اول، آقای بوذری درباره اماکن و پیشینه آن بحث می‌کند و در بخش دوم درباره شبکه حقوقی که مخالفانی چون فرج سرکوهی و سیامک پورزند را محاکمه کرد و چگونگی عملکرد این شبکه را توضیح می‌دهد. آنچه در اینجا آمده است بر اساس بخش اول مصاحبه است.

۷. به استثنای مأموران ارشد اماکن که در دفاتر کار می‌کنند، بقیه مأموران این اداره الزاماً لباس فرم نمی‌پوشند. مأموران اماکن و کمیته امر به معروف و نهی از منکر عموماً لباس شخصی هستند. آنها معمولاً در کمین سوژه مورد نظر می‌ایستند و بعد او را غافلگیر می‌کنند و اتهامات گوناگون علیه او وارد می‌کنند. رئیس فعلی اماکن سردار محمدعلی نجفی است که در سال ۱۳۸۳ از سوی ریاست جمهوری ایران احمدی نژاد به این مقام منصوب شد.

۸. اماکن در ساختار نیروی انتظامی سازمان مهم یا قدرتمندی نیست. دفتر معمولی و ساده‌ای در خیابان استاد مطهری دارد. نهادهای اطلاعاتی موازی پس از تأسیس به راحتی از این سازمان سوءاستفاده کردند و از دفتر آن برای بازجویی مخالفانی مانند سیامک پورزند استفاده کردند. فعالیتهای فراقانونی گوناگونی که در دفاتر اماکن انجام می‌شد فقط به نام اماکن بود اما در واقع، این فعالیتهای زیر نظر مقامات ارشد اطلاعات بود که پس از «قتلهای زنجیره‌ای» از وزارت اطلاعات پاکسازی شده بودند.